

CHUNILAL GANDHI VIDYABHAVAN
SURAT.

Manuscripts Library
S.D.P.B.

Coll. No. 92

Title RK SAMHITA - SVASTYAYANA.

CHUNILAL GANDHI VIDYABHAVAN, SURAT

Shastri Dinmanishankar Pustak-Bhandara

No. : 92 Subject : Vedic Literature

Title : ^{Pr}Swasthayan

Author : — Scribe : —

Date of the work : — Date of the Ms. : 17 Po

Place of the work : — Place of the Ms. : —

Size : 9" by 5" Extent : 13/100

Language : Sanskrit . Script : Devanagari .

Remarks : very much damaged .

॥ ॐ अस्य श्रीसूर्याष्टाह्वरमंत्रस्य देवभाग रूपिः सूर्यादेवतागाथत्र
ह्रस्वः सूर्यो र्येत्यर्थं नमस्कारे विनियोगः ॥ ॐ घृणिः सूर्यादित्यां मा ॥ १ ॥

॥ श्रीरामे मृगयां गते धनुषाबाणे समारोपितेष्वाकलंति मंत्रः ॥

गतोऽपि मुष्टिगलितेष्तेणैग-ग्रेपि च ॥ नत्र संनयत्वा यिनं न च कितं न

किं तं न दुर्तं मृग्यामदशगं करोति दयितं कामोय मित्पाशय ॥ ३ ॥

वन्दे वृद्धा रुद्रं

क्रियाणां शास्त्राणां तिकारिका

तन्माता एयि वीतात्पतये

श्री कण्वे

मि

विना तगाः स्वस्तिदेव्यदितिरनवता ॥ स्वस्तिष्ठां असुरोदधा उनः स्व
स्तिद्यावापृथिवीसुचे उना ॥ १ ॥ स्वस्तये आयुमुपव्रवामहे सोमं स्वस्ति
नुवनस्युयस्पतिः ॥ इहस्पतिं सर्वगां स्वस्तये स्वस्त्य आदित्या सो नव उ
नः ॥ २ ॥ विश्वे देवानो अद्या स्वस्तये वैश्वानरो वसुरग्निः स्वस्तये ॥ देवता
वंतु नवः स्वस्तये स्वस्तिनो रुद्रः पातंहसः ॥ ३ ॥ स्वस्ति मित्रावरुणा स्व
पथ्ये रेवती ॥ स्वस्ति न इन्द्राग्निश्च स्वस्तिनो अहिते रुधि ॥ ४ ॥ स्व
पथ्यामनुचरे मस्य चिंदमसा विव ॥ पुनर्दृताऽघ्नता चाज्ञानता संगमे
महि ॥ ५ ॥ स्वस्त्ययनं ता र्क्ष्यमरिष्टनेमि मह इत वायस देवतानां ॥ अ

सुरधर्मिंदसुखंसमसु बृहद्यशोनाम विमिवा रुद्रे म ॥ ६ ॥ अंहो सुचमं
गिरसंगायं च स्वस्त्योत्रेयं मनसा चतार्ष्य ॥ प्रयत पाणिः शरणां प्रपद्य
स्वस्तिसंवाधेषु नयं नो अस्त ॥ ७ ॥ १ ॥ आ नो नराकृता वायं उ विश्वतो
दधा सो अपराता स उद्धिदः ॥ देवानो यथा सरमिदृधे असन्न प्रायुवार
हितारो दिवे दिवे ॥ ८ ॥ देवानां न इत्सुमतिर्कृयतां देवानां शतिरग्नि
नो निवर्ततां ॥ देवानां सख्यमुपसेहि मा वयं देवानां आयुः प्रतिरु
जावसे ॥ ९ ॥ तानूवयानि विदाहम देवयं नो मित्र मित्रादिति रु
मस्विधा ॥ अयं मणवसुणं सोमं मयिना सरस्वती नः सुतगा मय
॥ १० ॥ तन्नो मातामयो नृवा उनेषु कृतमाता पृथिवी तपितु नो
हितादाह उतांतिका

तद्वावाः सोमसुतो मयो नुवः स्तद्विनाश्यातं विम्यायुवा ॥ ११ ॥ तमा
 शानं गदतः स्तस्सुषस्पतिं विमं किन्वमवसे रुमहेवयं ॥ १२ ॥ नो यथा
 दसामसहृधेरहिता पायुरद्वस्वस्त्रये ॥ १३ ॥ ॥ स्वस्ति न इदो वृष
 वाः स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ॥ स्वस्ति नस्तार्क्ष्योऽप्रिष्टनेतिः स्वस्ति
 नो बृहस्पतिर्दधातु ॥ १४ ॥ ॥ एषदश्वा मरुतः प्रमितातरः शुभं यावीनो
 विदयेषु रमयः ॥ प्रमिदिक्कामनवः स्तरेचरु सो विश्वे नो देवाः प्र
 वसागमं नि ॥ १५ ॥ ॥ न इं कर्त्तन्तिः स्तएयामदेवान इं पश्येमा रुतिर्यज
 त्राः ॥ स्तिरेर इं स्तु पुवांसस्तन्रतिर्यरो मदेव हितं यदायुः ॥ १६ ॥ ॥ शतमि
 नु शरदोऽप्रतिदेवा यत्रानश्वाक्रूरसंतनूनाः ॥ पुत्रा सो यत्र पिता

रा जवंति मानो मध्यारी रिषतायुर्गंतो ॥ १७ ॥ ॥ अदितिर्द्यौरदितिर्
 तरि रुमदितिर्माता सपिता सपुत्रः ॥ विश्वे देवाः अदितिः पंचरुनाम
 ॥ अदितिर्मातमदितिर्जनित्वं ॥ १८ ॥ ॥ कनिक्करुनुषंनु प्रब्रुवाण
 इयर्तिवाचमरिते वनावी ॥ सुमंगलं शकुने नवा सिमात्वाकाचिद
 त्तिना विम्या विदता ॥ १९ ॥ ॥ मात्वा स्थेन उदधीन्मा सुपत्नी मात्वा विद
 दिषुमान्वीरोऽस्तु ॥ पित्र्यामनु प्ररिशंक निक्कर सुमंगलो न इवा
 वेद ॥ २० ॥ ॥ अवक्कंदरुहिणतो गृहाणां सुमंगलो न इवा देवशकुतो
 मानस्ते नैशेन शतमाघशं सो वृहदश्मविदये सुवाराः ॥ २१ ॥ ॥ प्रद
 हितादिनिगृणांतिकारवो वयो वदंत रुतुयाशं

वरतिसामगाः श्वगायत्रं च वैष्टु त्रं चानु राऊति ॥ २१ ॥ उजाते वश कुनेसा
 मगायसि ब्रह्म पुत्रः श्वसर्वने पुत्रोऽसि ॥ वषेव नाडी शिखुमती रत्नापी
 त्या सर्वतो नः शकुने नरमा वरविश्वतो नः शकुने पुण्यमा वर ॥ २२ ॥
 ॥ शिवं रुक्मा ॥ नरं वरुणिता तो नरमुत्तरं नो वर ॥ नरं पुरस्ता नो वर नरं प
 श्चात्कपिं रुक्मा ॥ २३ ॥ नरं वर पुत्रं नरं वर गुरु पुत्र ॥ नरमस्मा कं वर न
 रं नोऽप्र नये वर ॥ २४ ॥ नरमधस्ता नो वर नरमुरिष्टा वर ॥ नरं नरं नरा
 वर नरं नः सर्वतो वर ॥ २५ ॥ असंपत्नं पुरस्ता न शिवं रुक्मा तस्मिन्
 ॥ प्र नयं स तं पश्चाद्भुत्तरं तो गृहे ॥ २६ ॥ यो वना निमह्य सिद्धि गु
 षामिव डुङ्गु तिः ॥ शकुने न क प्रहृष्टि तां शतपत्रा नि नो वर ॥ २७ ॥ आवरं

संशकुने नरमा वर रुक्मा सीनः सुमतिं चि किदिनः ॥ गुरु तं न वर सिक्
 कुरि र्यथा वरुणा ॥ २८ ॥ कयान शिखः प्रा नुवदती सरा वरुधः सरवा ॥ कया
 शविष्टया वृता ॥ २९ ॥ कस्त्या सत्यो मदानां महिषो मत्सदं धसः ॥ वृद्ध
 चिदा रुक्मे वसु ॥ ३० ॥ अनीषुणः सरवा नाम विता गुरुणि ॥ शतं न वासु
 ति तिः ॥ ३१ ॥ प्र नानः प्रा वरुत्स चक्रं नरुत्तमवतः ॥ वि युद्धि श्वर्षला ॥ नि ३५
 ना ॥ ३२ ॥ प्रवता हि क्रतूनामा हापदेव गहसि ॥ प्र न हि सूर्ये सचा ॥ ३३ ॥
 ॥ संयत्तं प्रम न्यवः सं चक्राणि दधन्ति ॥ अधवे अध सूर्ये ॥ ३४ ॥ उत स्मा हि
 चामादुरि न्मधवानं शचीपते ॥ दातारमवी दधयं ॥ ३५ ॥ उत स्मा सद्यः
 न नार्यं सुवते ॥ पुरु चि मां ह सेवसु ॥ ३६ ॥ न हि प्रा ते शतं वर

॥ वरुणः ॥ न यौलानिकरिष्यतः ॥ ३७ ॥ अस्मां प्रवन्ते शतमस्मां
 हस्मत्तयः ॥ अस्मान्विष्यान्निष्टयः ॥ ३८ ॥ अस्मां ह्यवृणोषसख्या
 यस्वस्त्या ॥ महोरायेदिवमते ॥ ३९ ॥ अस्मां अविष्टुविष्टुहं इरायापरा
 एसा ॥ अस्मान्विष्यान्निष्टुतिनिः ॥ ४० ॥ अस्मन्मतां अपाहविष्टुजस्तेव
 गोमतः ॥ नवातिरिंतिनिः ॥ ४१ ॥ अस्माकं ह्युयारयोद्यमां इरायाम
 पचतः ॥ गयारयकरीयतः ॥ ४२ ॥ अस्माकमुत्तमं ह्युयारयोद्यमां इरायाम
 र्या ॥ वर्षिष्ट्यामिवोपरि ॥ ४३ ॥ अत्रुध्रमुत्तमं इरायोद्यमां इरायाम
 तउषसो व्यष्टिषु ॥ महोद्यावाष्टिवाचेततामपोद्यारेवानामव-प्रावृणो
 महे ॥ ४४ ॥ दिवस्थियोरव-प्रावृणोमहेमाहृसिध्न्यर्वताहृयणा

॥ अनागास्तंसूर्यमुषासमीमहे नरंसोमः सुतानो अद्याहृणो न ॥
 ४५ ॥ अद्यावा नो अद्याष्टिवा अनागसो होमे त्रयेता सुवितायमातरा
 उपाउहं तपवाधतामधंसुस्त्यग्निमिधानमामहे ॥ ४६ ॥ इयन्नउस्त्राप्र
 यमासुदेव्यरेवमनिन्यारेवमनिन्योता व्यहृनु ॥ आरेमन्युदुर्विरस्य
 धीमहिस्वहे ॥ ४७ ॥ प्रयाः सिस्रते सूर्यस्यरश्मिर्ज्योतिर्नरंतीरुषसो
 वृष्टिषु ॥ नशनो अद्यश्रवसे व्यहृतस्वस्त्यहे ॥ ४८ ॥ अनमीकउष
 स-प्राचरं नउदग्रयोकिरता ज्योतिषावृहता ॥ प्राकः कृतामश्विना
 तनुजिरथं स्वस्त्यहे ॥ ४९ ॥ श्रेष्ठनो अद्यसवितर्वरिणं नागमासुव
 स हिरन्धाः असि ॥ रायोऊनित्राधिषणमुपबुवे स्वस्त्यहे ॥ ५० ॥

॥पिपर्षमातहतस्यप्रवाचनं देवानां यन्मनुष्याः प्रमन्महि॥विश्वामित्रः
 स्पृष्टुं देतिस्त्रयः स्वस्त्यन्हे॥५१॥ अद्देशोऽथ बर्हिषस्तशमणिग्राह्यायो
 गेमन्मनसाईमहे॥आदित्यानां शर्मणिस्त्वनुरण्यसि स्वस्त्यन्हे॥५२॥
 ॥५३॥ आनो बर्हिः सधमादेव उद्दि विदेवो रीतिसाद्या समहो हून्॥५४॥
 त्रवरुणं सातयेन्न गंस्वस्त्यन्हे॥५५॥ त आदित्या प्रागता सर्वतात
 येव धेनो यरुमवता क्रोषसः॥एह स्पतिं शषणामश्विना न गंस्वस्त्यन्हे
 ॥५६॥ तं नो देवा यरुत सुप्रवाचनं रुद्रिरादित्याः सुभरं नृपाय्यं॥
 ॥५७॥ ततो कायतनया यशोवसे स्वस्त्यन्हे॥५८॥ विश्वे अथ मरुतो
 ॥५९॥ उतो विश्वन्नवं त्वग्रसमिधाः॥विश्वे नो देः प्रवसा गमेतु

विश्वमसुरविणो वाजो अस्मो॥५६॥ यं देवा सोमं पृथग्वाजसातो यं त्रायधेयं
 पिष्टयायेह॥यो वोगोपायेन नवस्य विदात स्याम देववीतये उरासः॥५७॥
 उषासान्तो हृदतो सुपरासाद्या वाहामावरुणो मित्रो अर्यमा॥५८॥ इन्द्रो म
 रुतः पर्वताः पूष आदित्याद्या वाष्टथिवी अपस्वः॥५९॥ द्यौश्च नः पृथिवी च
 प्रचेत सकृता वरा ररुतामं हसारिषः॥मादुर्विद्वानिर्ऋतिर्न ईरात तदे
 वानामवो अद्यावन्महे॥६०॥ विश्वस्मान्नो अदितिः पृथ्वी सो
 माता मित्रस्य वरुणस्य देवताः॥स्वैर्वन्योरवकं नशीमहित देवा॥६१॥
 प्रावावदं न परहांसि सैव उदुष्यन्तिर्ऋतिं विश्वमग्निं॥आदि
 त्यं शर्म मरुतां मशीमहितारु॥६२॥ एतौ बर्हिः सारु उपि च ता

मित्राब्रूहस्पतिसामनिर्ककोऽर्चवत्॥ सुप्रकेतं जावसेमन्मधामहि
 तदे॥ ६२॥ १२॥ दिव्यस्थायं ह मस्माकमग्निं शिराध्वरं कृतं सुन्ममि
 ष्ये॥ प्राचानरग्निमाहुतं हतेन तदे॥ ६३॥ उपद्वये सुहवं मास्तं
 गणं पावकं मृषं सखायं नुवं॥ रायस्योषसौश्रवसाय धाम हितदे॥
 ६४॥ प्रपापे रंजीवधन्यं नरामहे॥ देवायं सुहवमध्वरमियं॥ सुरग्नि
 सोममिदियं धाम हि दे॥ ६५॥ सने मतस्तु सनिता सनि वनिर्वयं जा
 वाजावपुत्रा अनागसः॥ ब्रह्मविषो विष्णो गनो भेरत तदे॥ ६६॥ ये स्था
 मनो र्यक्रियास्तै र्यष्टेण तनयं देवा इति तद्दातन॥ कैत्रं कं उर विमदा
 रवद्यशस्तदे॥ ६७॥ १३॥ महद्यमहता माहता महो देवानां हृता

मनर्वणं॥ यथावसुवीरं जातं न शामहेतदे॥ ६८॥ महोऽग्नेः समिधान
 स्य शर्मण्यनागमिरेवरुणे स्वस्ताय॥ अष्टे स्यामसवित्रः सर्वाम
 नितदे॥ ६९॥ ये सवित्रः सत्यसवस्य विश्वे मित्रस्य व्रतेवरुणस्य
 देवाः॥ ते सौ न गंवीरवक्रमदप्रारधातनं विणं चित्रमस्म॥ ७०॥ स
 वितापश्वाता सविता पुरस्ता सवितो त्तराता सविता धरातात॥
 सवितानः सुवतु सर्वताति सवितानो रासतां शर्षमायुः॥ ७१॥ १४॥
 माप्रणामपाथावयं मायकादिं सोमिनः॥ मांतस्तु नो अरातयः॥ ७२॥
 यो यरुस्य प्रसाधनं उरैव धातत॥ तमुहुतं न शीमहि॥ ७३॥ मन्वा नो
 विना माह नाराशं सने सोमेन॥ पित्राणां च मन्मतिः॥ ७४॥ अतएव

उमनः पुनः कलेरहायकावसे ॥ ज्योक्कसूर्यदृशो ॥ ७५ ॥ पुनर्नपितरो मनो
 दस उदेयो जनः ॥ कावंचातसचेमहा ॥ ७६ ॥ वयं सोमव्रतेतवमनस्तनूषुवि
 ज्ञते ॥ प्रकावंतः सचेमहि ॥ ७७ ॥ १५ ॥ परावतोयेदिधिषंतः प्राणंमनुप्रा
 तासोऽनिमाविस्वतः ॥ ययातेयेनद्रुष्यस्यवर्हिर्षिर्वा-श्रसतेते-अधि
 ब्रुवंतुनः ॥ ७८ ॥ विश्वाहिवा नमस्यानिवंधानामो निदवाउतय कृपा
 निवः ॥ येऽस्मृताः प्रदितेरद्रुस्यरिप्येथियास्तेमद्रुश्रुताइव ॥
 ॥ ७९ ॥ ये-न्योमातामधुममिन्वतेपयः ॥ पाश्र्वंधोरदितिरद्विबर्हिः ॥
 उरुश्रुमानृषनरांस्वप्नसः स्तोऽ-आदित्योऽप्रुमदास्वस्तये ॥ ८० ॥
 नृचक्रसोऽनिमिषतोऽप्रहणहृदेवा सोऽप्रमृतत्वमानश्रुः ॥

॥ ८१ ॥ आतीरथाऽहिमायाऽनागसो दिवोवर्षामिणं वसते स्वस्तये ॥
 संम्राजो ये सुवृधो युरुमाययुरपरिदूतारधिरदिविहयः ॥ ८२ ॥ तौ प्रा
 विवासं नमसा सुवृत्तिर्महोऽ-आदित्योऽप्रदितिं स्वस्तये ॥ ८३ ॥ १६
 वं-स्तो ॥ कोवः स्तोमं राधाति यं जुजोषथ विश्वेदेवा सोमपो
 ने यतिष्ठन ॥ कोवो धरं उविजाताऽ-प्रंकरद्योनः पर्वद्व
 हः स्वस्तये ॥ येव-न्यो शं प्रथमामायेजे मनुः समिधा मिर्मन
 सासप्तहो रूनिः ॥ ता-आदित्योऽप्रनयं शर्मनं यच्छतसुग
 नः कर्तुं सुपथा स्वस्तये ॥ यदृशिरनुवनस्य प्रचितसा
 विश्वस्य सुजुगतश्चर्मंतवा ॥ देनः कृताह कृताहनसा

स्पर्शवावोरेसः पिष्टास्वस्तये॥ नरेषिंडं सुहवं हवामहे होम
 चं सुकृतं देव्यं न॥ अग्निं मित्रं वरुणं सातयन्नगं धावाष्टि
 वीमरुतः स्वस्तये॥ सुत्रामाणं पृथिवीं धामानं हंसं सुशमा
 एमदिति सुप्रणतिं॥ देवां नानां स्वरिचामनागसमस्तवं
 तोमारुहमास्वस्तये॥ १॥ विश्वेय ऊनाः अधिवोचतात
 यत्रायधं निदुरवाया अति क्रुतः॥ सत्ययावो देवदत्ता ऊ
 वेमश्च एतौ देवा अवसस्वस्तये॥ अपामा वामपु विश्वाम
 ना क्रुतिमपाराति दुर्विद्वाम अधायुतः॥ अरे देवा ह्येषा
 ध्योतनोरुणः शर्मयतु तास्वस्तये॥ अरिष्टः समता

वासना॥ मफशेनुमेषीनुनोरुद॥ पणः प्राप्तापता
 नवातपितासिन उत नानातो ननः सखा॥ सनोजीवातवे रुधि॥ यदरो
 वाने नृहे उमृतस्य निधिर्हितः॥ नतो नो देहि जीवसे॥ २॥ प्राग्भवे वाचमी
 रसदृष्टताय क्लृतानां॥ सनः पर्षदति द्विषः॥ यः परस्याः परावनस्ति रोधना
 तिरोचते॥ सनः पर्षदति द्विषः॥ योरुं सिनिज्ज्वरति दृष्टा शुकेण शाचि
 या॥ सनः पर्षदति द्विषः॥ यो अस्य पारे रजसः शुक्रो अग्निरजायत॥ सनः
 प॥ यो विश्वानि विपश्यति नुवना संच पश्यति॥ सनः प॥ अनीकवन्नमू
 नये॥ निगीर्तिर्हवामहे॥ सनः पर्षदति द्विषः॥ २॥ पन्नन जातवेदसं हि
 नो वाजिनं॥ इदन्नो वहि रसदे॥ अस्य पजातवेदसो विपवि रस्यमी हुक्

॥ मा ह्यमियमि सुष्टुतिं ॥ यारुचो ज्ञानवेदसो देवशरुथवा रुनी ॥ तानि नो यश
 मि ननु ॥ २३ ॥ अयंगोः एन्निरुमीदसदन्मातरं पुरः ॥ पिततरचप्रयत्नः
 ॥ अन्नश्ररतिरोचनास्य पाणदपानती ॥ यस्य नमहिषोदिवं ॥ त्रिंशदम
 विराजनिवाक्यतंगायधीयते ॥ प्रवितिवस्तोरद्वयनिः ॥ २४ ॥ कृतं वसत्यं चा
 नीघातपसोऽथ अयत ॥ ततो रात्र्ययत ॥ ततः समुद्रोऽर्णवः ॥ समुद्राद
 र्णवादधिसंवश्रोऽथ अयत ॥ अहोरात्राणि विदध्वि शस्यमिषतो वशी ॥
 ॥ सूर्यो चंद्रमसौ धाता यथा पूर्वमकल्पयत ॥ दिवचपृथिवी चान्निरुमथो
 ॥ २५ ॥ संसमिद्युवसेष्टषनने विश्वान् अयं ॥ इत्येवमिदं समिध्यसे
 ॥ २६ ॥ संसंवदधं सं वो मनांसि जानतां ॥ देवातां

॥ चतुर्मे षोः ॥ समानं मंत्रमन्त्रि मंत्रयेवः समानेन वो रुविषा ऊहो मि ॥ स
 मानीव आकृतिः समाना रुदया विनिः ॥ समानमस्तु वो मनो यथा वः सुसह
 सनि ॥ २७ ॥ अथ महाना म्नी विरच्यते ॥ वै संज्ञानमुशनावदसंज्ञानं वरुणा
 वदत ॥ संज्ञानमिदं ॥ अग्निश्च संज्ञानं सविता वदत ॥ संज्ञानं नस्व
 भ्यः संज्ञानमरणेभ्यः ॥ सहस्रमश्विना युवमिह स्मासु नियुक्तं तां ॥ यत्क
 र्ही वां संवननं पुत्रोऽगिरसामवे ॥ ते न नो ह्यविशि देवाः संप्रियांसम
 जी जनन् ॥ संवो मनांसि जानतां समाकृतीर्मनांसि ॥ असौ विमना जनः
 समावर्तयामसि ॥ न ऊं यो रा रुणी मरुगा उं य ऊयगा उं य ऊयपतये दे

三

313

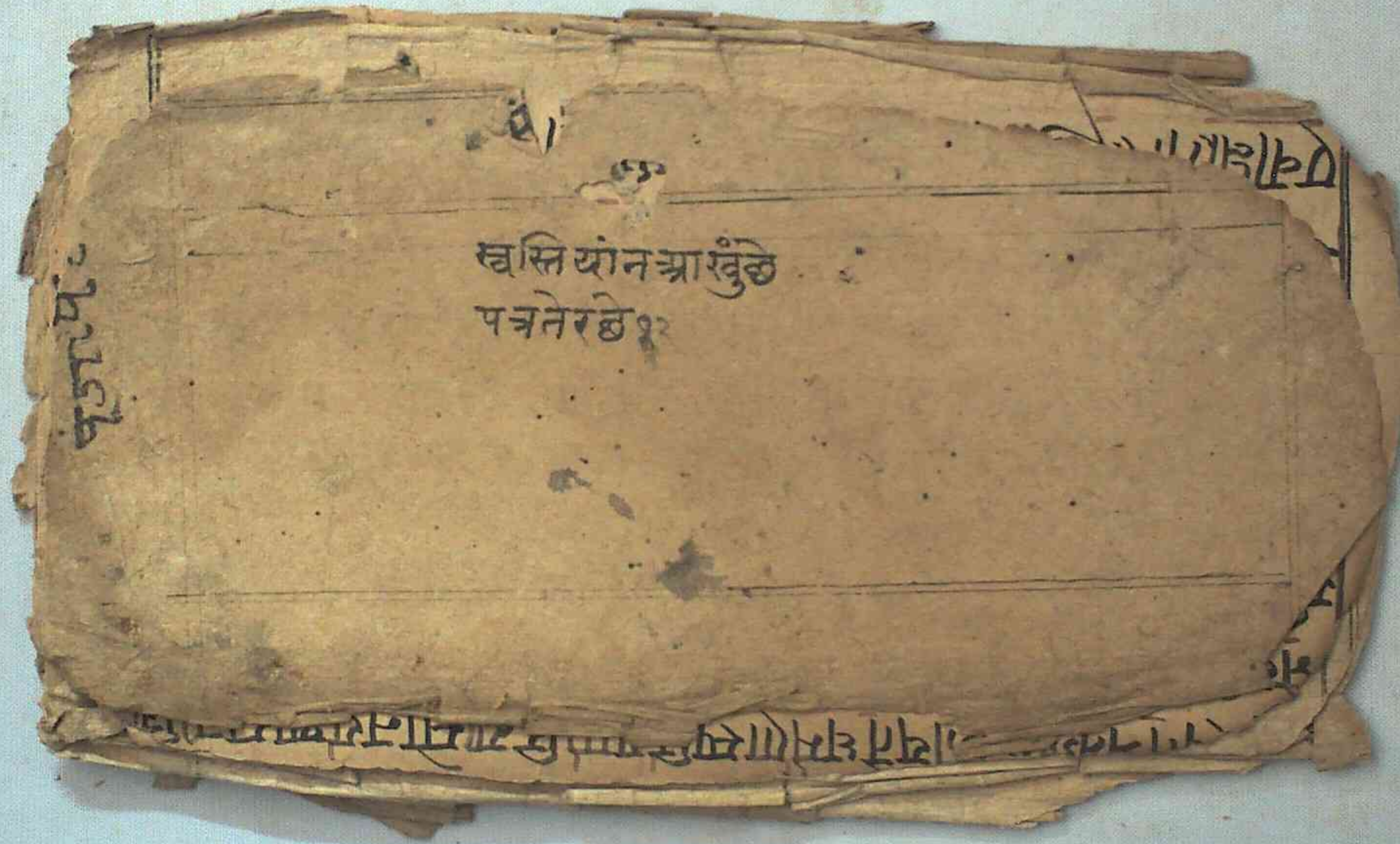
जारदृशे शुक्रं ज्योतिः परो गुहा ॥ तदंशैः कश्यपस्तौ तिसत्यं ब्रह्म च राचरं
 वं ब्रह्म च राचरं ॥ आयुषं जुमदग्नेः कश्यपस्तु आयुषं ॥ गैमेस्तु आयुषं ॥
 यदेवानां आयुषं तमोऽस्तु आयुषं ॥ तच्छं यो रावृणो महे गा उं यद्वा यगा उं यद्वा
 तये देवी स्वस्ति रस्तु नः स्वस्ति मा नु ये न्यः ॥ ऊर्ध्वं जिगा उ तेष जं शन्नो अस्तु वि
 पदेश च त्रुष्य दे ॥ विरामश्च निरागामनुषं शंसिषो दिषः ॥ शिराशनी
 नां पतेष्टु वृणो पुरुषसो ॥ अनिष्टमन्ति रिनिः पचेत नु पचेत य ॥ इन्द्रक
 यन इष्टु ॥ वाहिषशक्रः ॥ राये वा जायव त्रिवश विष्टव जिन्तं जसे ॥ मं हि
 न जिन्तं जस प्राया हि पिब मस्य ॥ विदारा ये सुवीर्यं नु वो वा जानां पति
 न जिन्तं जसे यः शविष्ठः शराणां ॥ यो मं हिष्ठो मयो

॥ इन्द्रो विदेत मुक्तेष्वेव शीशकः ॥ नमृतयेह वामदे
 ॥ नारमपराजितं ॥ मनःपर्वदतिदिषः कञ्चुश्चरुतेवृहत् ॥ इन्द्रं धन
 ॥ स्यात्तये ॥ इवामहे नारमपराजितं ॥ मनःपर्वदतिदिषः मनःपर्वदतिदि
 ॥ ४ ॥ पूर्वस्य यत्ने अदिवः सुम्नः शक्रं हिनोवसो ॥ पुर्दिश विष्णुः श्वतर्दशे हि श
 ॥ ३ ॥ ननं ननयं सन्यसे प्रतो जनस्य वृत्रहन् ॥ समन्येषु ब्रवा मृहे श्रो
 ॥ योगेषु गच्छति सत्तामुशे वो अदयः ॥ एवाह्ये ३ एव ॥ एवाह्ये ॥ एवाही ३
 ॥ एवाहिष्टवन् ॥ एवाहिदेवाः ॥ एवाहि शक्रो वशी हि शक्रो वशी अनु ॥
 ॥ आयो मन्याय मरुवउपो मन्याय मन्यवे ॥ नयं हि विश्वयः ॥ अग्निर्देवेदः
 ॥ विद्यामं धवन विदो ॥ ३ नमो ब्रह्मणे नमो स्तुत्ये नमः पृथिव्ये नमः

॥ ईशाना सो नरो अमर्त्येनास्ता विरुनो दिव्या गयेन ॥ १६ ॥
 ॥ तमृषु वाजिनं वेदे जूतं महावानं तरुतारं रथानां ॥ अरिष्टनेमि पतनाजमा
 ॥ छंस्वस्तये श्रीमिष्टी कुवेम ॥ इन्द्रस्येवरानि माजो हुवाना स्वस्तये नावमिवा
 ॥ रुहेम ॥ उर्वी नष्टी बहुले गतीरे मावामे नौ मा परेतौ रिषामा ॥ सद्यश्चिद्यः
 ॥ शवसा पंचरुष्टाः सूर्य इव ज्योतिषा पस्तूतान ॥ स इव साः शतसा अस्य रं हि
 ॥ नस्मावरं ते युवतिं न शयी ॥ १७ ॥ महित्रीणां मवोस्तु कुरुं मित्रस्यार्थ
 ॥ ॥ दुराधर्षे वरुणस्य ॥ न हितेषां ममान्ननाध सुवारणेषु ॥ ईवे
 ॥ ॥ नमो ब्रह्मणे नमो स्तुत्ये नमः पृथिव्ये नमः

नरतिविश्वानिदुरितास्वस्तये॥ यंदेवा सो वथवा ऊसा तो यं श्रर
सौ ता मरुतो हिते धने॥ प्रातया वाणं रथमिं उसान् सिमरिष्यं
तमा रुहेमा स्वस्तये॥ स्वस्तिनः पथा सुधन्व सुस्वस्य सुवृज
ने स्ववति॥ स्वस्तिनः पुत्रकथेषु योनिषु स्वस्तिराये मरुतो रु
धातनः स्वस्तिरिधिप्रपथे श्रेष्ठारे कुरु स्वत्यजिया वाममेति॥
सानो अमा सो अरणे निपा उस्वा वेशा नवतु देवाणा पा॥
एवा प्रातेः सुनुरवी वृधो विश्व आदित्या अस्ति ते मनाषो अम

॥ इति रुक्मिणीसहस्रनाम्नः ॥ ॥ इति रुक्मिणीसहस्रनाम्नः ॥
 ॥ कल्याणमस्तु ॥ ॥ लिखितं स्वयंच ॥ ॥ नाप
 ॥ ३ ॥ ॥ मनकामना सिद्धिरस्तु ॥ श्री ॥ ॥
 यादृशं पुस्तकं दृष्ट्वा तादृशं लिखितं मया ॥ यदि शुद्धमशुद्धं वा मम शेषो न
 दीयते ॥ पञ्चाचंदिका पञ्चाचंड देवस्त्रनपा आचारामस्त्रनपा गोबंदरा मना पांना ॥ ३ ॥

पञ्चाङ्ग

स्वस्त्यां नमः
पञ्चतरेष्टे

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥